Велика депресія і злиття 1932 року

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Банківська справа за валютного правління

Китайські банки працювали в межах грошової системи, яка не давала їм жодного захисту. За валютного правління місцеві гроші могли існувати лише за умови повного покриття резервами у фунтах стерлінгів. Правління випускало банкноти в обмін на стерлінги і не могло ні кредитувати банки, ні наглядати за ними. Гафф називає такий устрій крайнім варіантом класичного золотого стандарту: дефіцит платіжного балансу одразу перетворювався на скорочення грошової маси. У Малаї грошова база скоротилася майже наполовину між 1919 і 1922 роками і на третину за два роки після кінця 1929 року.[1]

Європейські валютні банки могли спертися на свої головні контори в Лондоні чи Гонконгу. Ті мали доступ до оптових кредитних ринків і могли діяти для своїх філій як центральний банк. Китайські банки покладалися виключно на власні

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

ресурси. Тому зазвичай вони тримали близько половини депозитів у ліквідній формі й розміщували ці кошти в європейських банках. Гафф доходить висновку, що приблизно половина коштів, які залучали китайські банки, зрештою перетворювалася на звичайну ліквідність.[2] Така обачність захищала вкладників у звичайні часи. Водночас вона не давала банкам вирости і передавала частину місцевих заощаджень європейським установам, з якими вони конкурували.

Криза в Малаї

Велика депресія вдарила по Малаї з винятковою силою. Її умови торгівлі між 1925 і 1929 роками погіршилися більш ніж удвічі, а до 1932 року — ще більш ніж удвічі. Реальний обмінний курс між 1929 і 1932 роками зріс більш ніж удвічі, що за визначенням Гаффа означає різку реальну девальвацію. За індексом Гаффа (1929 = 100) умови торгівлі 1925 року становили 244,2, а 1932 року — 47,1.[3] Каучукові плантації, дрібні власники, торговці й виробники, які залежали від їхньої купівельної спроможності, страждали разом.

Китайські банки поділили загальну скруту. Їхні депозити, що наприкінці 1929 року становили 37,0 млн стрейтс-доларів, до 1932 року скоротилися майже на п’яту частину, а активи за той самий період зменшилися на 22 %. 1966 року економіст С. Й. Лі (S. Y. Lee) зазначав, що фінансові труднощі мали практично всі місцеві китайські банки і деякі закордонні.[4]

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Фунт стерлінгів відходить від золота

Вирішального удару завдали валютні ринки. Коли у вересні 1931 року Британія відмовилася від золотого стандарту, валютне правління потягнуло за собою і стрейтс-долар. Нідерландська Індія, прив'язана до гульдена, і Гонконг, що мав срібний стандарт, разом із фунтом не девальвували. Філії Ho Hong Bank та Oversea-Chinese Bank на цих територіях приймали депозити в місцевій валюті й конвертували їх здебільшого в стрейтс-долари. Коли стрейтс-долар упав щодо гульдена і гонконгського долара, їхні зобов'язання перевищили активи.[5]

Збитки були великими порівняно з капіталом банків. За однією з історій малайської банківської справи, валютні втрати Ho Hong Bank після 1930 року перевищили 2 млн доларів. Вкладники відреагували швидко: з кінця 1931-го до середини 1932 року депозити Ho Hong Bank зменшилися вдвічі, а Oversea-Chinese Bank — на 30 %. Крім того, вкладники масово кинулися забирати гроші з рангунської контори Oversea-Chinese Bank. Гафф називає незахищені валютні позиції елементарною помилкою, яку посилили вилучення коштів, спричинені звістками про збитки.[6]

Заборгованість Тан Ках Кі

Друга слабкість крилася в кредитних портфелях. Усі три хокк'єнські банки щедро кредитували одного позичальника — Тан Ках Кі (Tan Kah Kee), каучукового магната й промисловця, чиї підприємства принесли йому прізвисько «Генрі Форд Малаї». Тан прибув до Сінгапуру 1890 року і збудував конгломерат із каучукових плантацій, фабрик, нерухомості та судноплавства. До 1931 року падіння попиту в Малаї та на азійських ринках,

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

куди експортували його компанії, завдало його виробничому бізнесу серйозних проблем, а падіння цін на каучук знецінило його плантації.[7]

Таку концентрацію породив сам діалектний банк. Тан був найвидатнішим хокк'єнським лідером свого покоління, пов'язаним шлюбами і бізнесом із директорами банків. Лі Конг Чіан (Lee Kong Chian), віцеголова Chinese Commercial Bank, прийшов до компанії Тана 1915 року, а 1920 року одружився з його донькою. Кожен банк добре знав Тана особисто, але жоден не бачив його загальної заборгованості. Банкір того часу Яп Пхенг Гек (Yap Pheng Geck) згадував, що лише 1931 року місцеві банки з'ясували: разом вони позичили Танові забагато.[8] Особиста довіра підказувала банкірам, чи чесний Тан. Скільки він винен усім іншим, могла показати лише картина всього його балансу.

Злиття

Відповіддю хокк'єнської громади стало об'єднання. Oversea-Chinese Bank, не здатний утриматися на плаву самотужки, запропонував об'єднатися з Ho Hong Bank. Згодом до задуму залучили сильніший Chinese Commercial Bank. Власна історія OCBC приписує провідну роль в об'єднанні Лі Конг Чіану, тодішньому віцеголові Chinese Commercial Bank, а інше джерело віддає її Тан Ін Кіаму (Tan Ean Kiam) з Oversea-Chinese Bank. Публічне оголошення говорило про взаємне бажання директорів та акціонерів. Насправді два з трьох банків перебували в серйозній скруті.[9]

Нову Oversea-Chinese Banking Corporation утворили 31 жовтня 1932 року з оплаченим капіталом 10 млн доларів. Національна бібліотека вказує її статутний капітал у 40 млн доларів.[10] Щодо наступних кроків джерела розходяться. Одне з них датує угоду про злиття 14 грудня 1932 року, а приєднання Ho Hong — 31 грудня 1932 року.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Початок роботи одне джерело відносить до 2 січня 1933 року, інше — до лютого 1933 року.[11] Найімовірніше, корпорацію заснували в жовтні, передання бізнесу погодили в грудні, а об'єднаний банк відкрився на початку 1933 року.

Новий банк очолили ті, хто збудував три хокк'єнські банки. Лі Конг Чіан став віцеголовою 1932 року і головою 1938 року. Цю посаду він обіймав майже до своєї смерті 1967 року (за іншим джерелом — до самої смерті). Молодий Тан Чін Туан (Tan Chin Tuan), клерк, а згодом помічник секретаря Chinese Commercial Bank, 1933 року став управителем об'єднаного банку. Він також очолив Eastern Realty Company — дочірню компанію, що управляла заставленою банкові нерухомістю.[12] Ця деталь промовиста, адже значну частину активів об'єднаного банку становило майно, перейняте від позичальників, які вже не могли платити. Банкові потрібна була спеціалізована структура, щоб управляти ним, поки ціни не відновляться.

Злиття змінило й відносини між банком і бізнес-імперіями його засновників. Лім Пенг Сіанг (Lim Peng Siang), чия група Ho Hong охоплювала судноплавство, рис, олійні млини і цемент, 1931 року продав свої судноплавні активи компанії Straits Steamship Company за 900 000 стрейтс-доларів і вклав виручку в реорганізацію олійних млинів. Його цементний завод в Улу-Пандан, відкритий 1918 року з інвестиціями понад 1 млн стрейтс-доларів, закрився 1932 року. 1936 року він продав більшість акцій Ho Hong Steamship Company банкові OCBC.[13] Ця послідовність показує, як Велика депресія зруйнувала стару модель торговельної групи з власним банком. Банк став сильнішою установою, а подекуди і власником того, що залишилося від бізнесу засновників.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Банківська справа без кредитора останньої інстанції

Гафф оцінює кризу так: регулятор, здатний стежити за валютними позиціями банків і їхньою сукупною заборгованістю великих позичальників, імовірно, міг би запобігти майже системному краху китайської банківської справи в Малаї. Водночас він помічає парадокс. Великі резерви, які китайські банки тримали за відсутності центрального банку, частково його заміняли. Під час Великої депресії остаточно збанкрутував лише один китайський банк у Малаї та на Філіппінах.[14] Саме злиття було приватною операцією кредитора останньої інстанції. Надійніший банк і лідери громади взяли на себе збитки слабших банків, щоб жодна паніка вкладників не обвалила всю хокк'єнську банківську систему.

Колоніальна держава не відповіла на кризу банківським законом. Малая обрала обережний шлях реформ валютного правління, а дієве банківське регулювання запровадила лише в 1950-х роках.[15] Розділ V частини C простежує шлях від цих реформ до Управління грошово-кредитного регулювання Сінгапуру.

Примітки

1. W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 3: місцеві гроші підвищеної потужності існували лише за 100-відсоткового покриття іноземними резервами; валютні правління "could not act as a lender of last resort, nor did they regulate the banking system" і "amounted to an extreme version of the classical gold standard"; W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 4: грошова база "contracted by almost a half

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

between 1919 and 1922 and by a third in the two years beginning at the end of 1929". ↩

2. W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 9: кожен китайський банк мав покладатися виключно на власні ресурси; китайські банки "normally kept 50 per cent of their deposits liquid and in Malaya deposited these with European banks", які мали доступ до зовнішнього оптового кредитного ринку; W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 9: "Something like half of the finance mobilized by Chinese banks ended up as no more than liquidity.". ↩

3. W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 11: умови торгівлі Малаї "more than halved between 1925 and 1929 and by 1932 had more than halved again"; "Between 1929 and 1932 Malaya's real exchange rate more than doubled", причому зростання реального обмінного курсу означає "a real devaluation"; W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, таблиця 1, с. 20: умови торгівлі Малаї (1929 = 100): 244,2 у 1925 р., 47,1 у 1932 р. ↩

4. W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, таблиця 2, с. 21 (депозити банків, зареєстрованих у Стрейтс-Сетлментс, 37,0 млн стрейтс-доларів у 1929 р.; індекс 81,6 у 1932 р.) та с. 6 і 13 (депозити скоротилися "by almost a fifth" з 1929 до 1932 р.; активи "declined by fully 22 per cent", з посиланням на B. K. Short, "Indigenous banking in an early period of development: the Straits Settlements, 1914–1940", *Malayan Economic Review*, т. 16, 1971, с. 62); W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 13, із цитатою з S. Y. Lee, "The development of commercial banking in Singapore and the states of Malaya", *Malayan Economic Review*, т. 11, 1966, с. 89: "practically all the local Chinese banks as well as some overseas banks were in financial difficulty". ↩

5. W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 13–14: "In September 1931, when Britain left the gold standard, so too, under

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

the currency board system, did Malaya. But Indonesia, linked to the guilder, and Hong Kong, on the silver standard, did not devalue along with Britain."; W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 14: філії "had taken deposits in Hong Kong and Indonesian currency but apparently converted these mostly into Straits dollars", тож відмова від золота "left them with greater liabilities than assets". ↩

6. Saran Singh, "A Brief History of Banks in the Straits Settlements and Malaysia 1840–1986 (Part II)", 2011: Ho Hong Bank після 1930 р. втратив на валютних операціях понад 2 млн доларів; W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 13–14: "Between the end of 1931 and mid-1932 deposits in the Ho Hong Bank halved and in the Oversea-Chinese Bank fell by 30 per cent"; Oversea-Chinese Bank "experienced a run on its Rangoon office" (з посиланням на Short, 1971); W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 14: "The Chinese banks' unhedged foreign exchange portfolios were an elementary mistake.". ↩

7. W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 14: "all three Chinese banks had lent heavily to a single borrower, Tan Kah Kee", каучуковий магнат, настільки активний у промисловості, що його "to be called the 'Henry Ford of Malaya'"; Wikipedia, "Tan Kah Kee" (дата звернення: листопад 2026 р.): народився 21 жовтня 1874 року в Цзімеї, Фуцзянь; 1890 року переїхав до Сінгапуру; збудував конгломерат із каучукових плантацій, виробництва, нерухомості та судноплавства; помер 12 серпня 1961 року; W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 14: до 1931 р. падіння попиту показало, що виробнича імперія Тана "was in serious trouble", а низькі ціни на каучук знецінили його каучукові володіння. ↩

8. Wikipedia, "Lee Kong Chian" (дата звернення: листопад 2026 р.): народився 18 жовтня 1893 року в Нань'ані, Фуцзянь; 1915 року

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

прийшов до компанії Tan Kah Kee; 1920 року одружився з донькою Тана Tan Ai Leh; віцеголова Chinese Commercial Bank; віцеголова OCBC з 1932 р. і голова з 1938 р.; помер 2 червня 1967 року; W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 14, із цитатою з Yap Pheng Geck, *Scholar, Banker, Gentleman Soldier*, 1982, с. 31: "The local [Chinese] banks found that collectively, they had lent him [Tan] too much". ↩

9. OCBC, "Milestones" (ocbc.com, дата звернення: листопад 2026 р.): 1932 року три банки-попередники об'єдналися під час Великої депресії, "with Lee Kong Chian leading the amalgamation"; Wikipedia, "OCBC Bank" (дата звернення: листопад 2026 р.): Lee Kong Chian відіграв центральну роль; злиття очолив Tan Ean Kiam, співзасновник і директор-розпорядник Oversea-Chinese Bank; W. G. Huff, "Currency Boards and Chinese Banking Development", 2003, с. 13: хоча публічна заява "referred to merger and the 'mutual desire of directors and shareholders', in fact two of the three banks were in considerable distress". ↩

10. National Library Board, Singapore Infopedia, "Oversea-Chinese Banking Corporation" (SIP_2018-04-04_094138): утворена 31 жовтня 1932 року зі статутним капіталом 40 млн стрейтс-доларів і оплаченим капіталом 10 млн стрейтс-доларів; угоду про злиття підписано 14 грудня 1932 року; діяльність розпочато 2 січня 1933 року. ↩

11. Wikipedia, "OCBC Bank" (дата звернення: листопад 2026 р.): три банки об'єдналися 31 жовтня 1932 року; Saran Singh, "A Brief History of Banks in the Straits Settlements and Malaysia 1840–1986 (Part II)", 2011: оплачений капітал нового банку 10 000 000 доларів; Saran Singh, "A Brief History of Banks in the Straits Settlements and Malaysia 1840–1986 (Part II)", 2011: угода про злиття 14 грудня 1932 р.; Ho Hong приєднано до OCBC 31 грудня 1932 р.; Wikipedia, "Ho Hong Bank" (дата звернення: листопад 2026 р.): OCBC почав роботу 2 січня

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

1933 року; Wikipedia, “OCBC Bank” (дата звернення: листопад 2026 р.): банк почав роботу в лютому 1933 року. ↩

12. Wikipedia, “OCBC Bank” (дата звернення: листопад 2026 р.): Lee Kong Chian був віцеголовою з 1932 р. і головою з 1938 р. майже до своєї смерті 1967 року; Wikipedia, “Lee Kong Chian” (дата звернення: листопад 2026 р.): голова з 1938 р. до смерті; ISEAS, “Biographical Notes: Tan Chin Tuan (1908–2005)”, 2023, с. 1: до вересня 1926 р. Тан був помічником секретаря Chinese Commercial Bank; 1933 року після злиття його обрали управителем OCBC; він наглядав за Eastern Realty Company Limited, дочірньою компанією OCBC, що управляла заставленою банкові нерухомістю. ↩

13. Wikipedia, “Lim Peng Siang” (дата звернення: листопад 2026 р.): Ho Hong Portland Cement Works відкрито в Улу-Пандан 1918 року з інвестиціями понад 1 млн стрейтс-доларів, закрито 1932 року; 1931 року він продав свої судноплавні активи Straits Steamship Company за 900 000 стрейтс-доларів і реорганізував Ho Hong Oil Mills; 1936 року продав більшість акцій Ho Hong Steamship Company Ltd. компанії Oversea Chinese Banking Corporation. ↩

14. W. G. Huff, “Currency Boards and Chinese Banking Development”, 2003, с. 14–15: регулятор “would have been able to monitor the banks’ foreign exchange positions and have had a knowledge of their loan portfolios as a whole”, що, імовірно, могло б відвернути “a near systemic collapse in Malaya’s Chinese banking sector”; W. G. Huff, “Currency Boards and Chinese Banking Development”, 2003, с. 13: великі резерви свідчать про обачну реакцію за відсутності центрального банку; “In the 1930s depression only one of the Malayan and Philippines Chinese banks failed entirely”. ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

15. W. G. Huff, “Currency Boards and Chinese Banking Development”, 2003, с. 17–18: після війни Малая проводила “a more cautious … policy of reforms in the 1950s to the currency board system and introduction of effective regulatory measures” (з посиланням на P. J. Drake, *Financial Development in Malaya and Singapore*, 1969, с. 69–72). ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com